

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Жукова Павла Борисовича про офіційне тлумачення положень статті 2 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 травня 2003 року
№ 30-у/2003

Справа № 2-16/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича – суддя-доповідач,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Жукова Павла Борисовича про офіційне тлумачення положень статті 2 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шаповала В.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне звернення громадянина Жукова П.Б. з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 2 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК) "в частині порядку розгляду і вирішення судом цивільних справ з питань охорони права на членство у виробничому кооперативі осіб, у встановленому порядку прийнятих в члени кооперативу".

Суб'єкт права на конституційне звернення обгрунтовує своє клопотання тим, що існує неоднозначне застосування положень статті 2 ЦПК судами України та, на його думку, Верховною Радою України, внаслідок чого порушено його конституційні права на членство в кооперативі та на підприємницьку діяльність.

Неоднозначність застосування положень статті 2 ЦПК суб'єкт права на конституційне звернення вбачає в тому, що суди України протягом тривалого часу приймали суперечливі рішення з питання про поновлення його "в членах виробничого кооперативу". А тому, як вказано у конституційному зверненні, "неоднозначність вирішення цивільних справ при охороні мого права на членство в кооперативі є неоднозначністю застосування положень статті 2 Цивільного процесуального кодексу України – принаймні в одній із тих справ дії суду не відповідають вимогам статті 2 Цивільного процесуального кодексу України".

Неоднозначність застосування положень статті 2 ЦПК суб'єкт права на конституційне звернення вбачає і в тому, що суд постановляв рішення у конкретних цивільних справах без належного, на думку Жукова П.Б., дотримання вимог статті 248¹⁹ ЦПК, а також інших норм матеріального і процесуального законодавства.

Жуков П.Б. просить Конституційний Суд України дати офіційне тлумачення положень статті 2 ЦПК і висвітлити, зокрема, питання: "які акти виробничого кооперативу суд повинен розглядати в якості таких, якими припинено членство в кооперативі особи, прийнятої в члени кооперативу у встановленому порядку"; "чи повинен суд розглядати членство у виробничому кооперативі як форму трудового договору між кооперативом і його членом, або як форму якогось іншого договору"; "чи може суд прийняти до розгляду в якості існуючих актів накази посадових осіб виробничого кооперативу" тощо.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 10 квітня 2003 року відмовила у відкритті

конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Жукова Павла Борисовича про офіційне тлумачення положень статті 2 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

4. Стаття 2 ЦПК встановлює завдання цивільного судочинства – охорона прав та законних інтересів фізичних, юридичних осіб та держави – і визначає, що це завдання здійснюється шляхом всебічного розгляду та вирішення цивільних справ у повній відповідності з чинним законодавством.

У доданих до конституційного звернення матеріалах відсутні відомості стосовно того, що суди по-різному розуміють положення зазначеної статті ЦПК і неоднозначно їх застосовують.

Порушені в конституційному зверненні питання, відповіді на які мають бути надані, на прохання Жукова П.Б., у рішенні Конституційного Суду України, не можуть бути з'ясовані при тлумаченні положень статті 2 ЦПК, тому що регламентуються іншими нормами матеріального і процесуального права.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 49, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Жукова Павла Борисовича про офіційне тлумачення положень статті 2 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" –

н
Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ